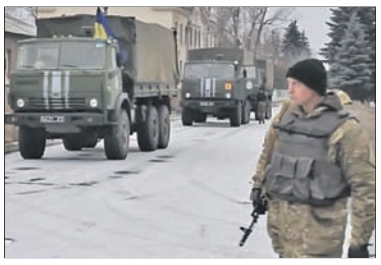
●УСІ МИ УКРАЇНЦІ

ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВІ ВІДНОСИНИ ДОНБАСУ

Військовики, які зараз боронять Булавинку, постійно допомагають її мешканцям. Вони діляться з ними продуктами харчування й теплими речами, а також своїми силами відремонтували газопровід та водогін, які спеціально пошкодили російські найманці, коли відступали. А ще після того, як група цивільно-військового співробітництва «Центр» відвідала Булавинку, сюди прибув гуманітарний вантаж (дитяче харчування, м'ясні й рибні консерви, макаронні вироби, теплі речі).

4

●ДЕЩО З ПРИВОДУ

МОМЕНТ ІСТИНИ...

Не все гаразд і в тих, хто в українському Криму служить у війську РФ. Правовий статус їхнього перебування в лавах російської армії неврегульований. З деякими з них замість контрактів були укладені трудові угоди лише до кінця поточного року. Більше того, багатьох з них призначили на нижчі за їхніми військовими званнями посади. Та й служити в подальшому, напевне, їм доведеться не в сонячному Криму, а в інших регіонах Росії...

5

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 27 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ №88 (5321)

●УКРАЇНА — НАТО

«ЗУПИНИТИ ТРАГЕДІЮ НА ДОНБАСІ МОЖЛИВО ЛИШЕ ЗА ДОПОМОГОЮ СИЛЬНОЇ, ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ПАТРІОТИЧНОЇ АРМІЇ»

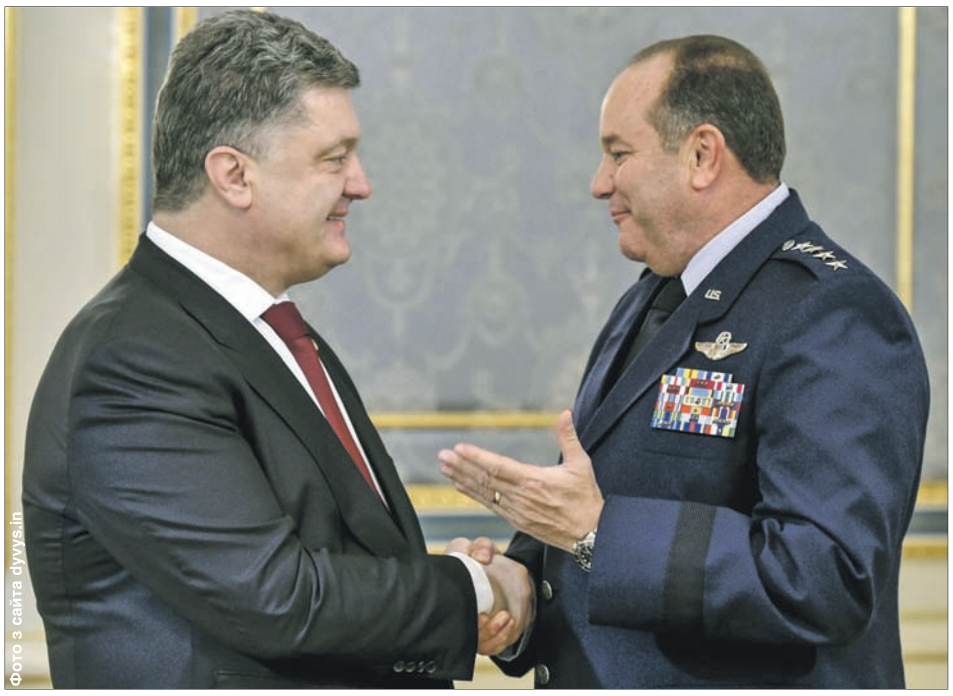

Фото з сайта dyvys.in

Президент України провів зустріч із Головнокомандувачем Об'єднаних Збройних Сил НАТО в Європі, командувачем Збройних Сил США в Європі генералом Філіпом Брідлавом, повідомляє пресслужба глави держави.

«Ваш візит до України є знаковим і чітко демонструє, що США та НАТО разом з нами в цей складний час», — сказав Президент та наголосив, що за останні сім місяців «Україні вдалося побудувати практично нову армію, яка має сильний дух та високий патріотизм і, що дуже важливо, армія має дуже сильну підтримку українського народу».

Петро Порошенко акцентував увагу на тому, що українській армії вдалося провести кілька вдалих військових операцій і заразом вона потребує активізації співпраці з військовими США та НАТО саме в напрямі обміну досвідом та знаннями і покращення вишколу.

Глава держави подякував США за військову допомогу і наголосив на важливості розвитку двосторонньої співпраці в оборонній сфері, що дозволить не лише підсилити українську армію, а й, що головне, врятувати життя українських військових.

Своєю чергою генерал Філіп Брідлав висловив захоплення мужністю українських військових та задоволення зростанням рівня співпраці українських та американських військових.

Президент України високо оцінив діяльність Спільного українсько-американського комітету оборони, який впроваджує в Україні військову реформу на двосторонній основі, що вже цього року дозволить значно збільшити військову міць української армії.

Петро Порошенко наголосив на тому, що зупинити трагедію на Донбасі можливо лише за умови наявності «сильної, професійної, надійної і патріотичної армії». Тоді політичним лідерам нашої країни, дипломатам буде значно легше знайти можливість врегулювання ситуації.

Генерал Брідлав висловив підтримку українському народові та співчуття сім'ям вояків, які загинули на Сході України.

З делегацією ЗС США, яку очолює генерал Філіп Брідлав, провів зустріч і начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко. Він ознайомив представників іноземної делегації із попередніми висновками щодо проведення антитерористичної операції у східних регіонах України та досвідом, який отримали ЗС України під час АТО. Також начальник Генерального штабу Збройних Сил України поінформував іноземних колег про хід реформування системи управління та структурні зміни в ЗС України з урахуванням досвіду проведення АТО в східних регіонах України.

На завершення зустрічі генерал Філіп Брідлав запевнив українську сторону у продовженні співпраці.

●УРОКИ ІСТОРІЇ

ПРО КРЕМЛІВСЬКІ ВИГАДКИ ТА ІСТОРИЧНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

У народі кажуть: «Язик до Києва доведе...» Проте в Києві, як і в усій Україні вигадкам — як давнім, так і нинішнім, сфабрикованим за кремлівськими стінами, вже ніхто не вірить. Українці в умовах теперішньої агресії з боку держави-правонаступниці СРСР нарешті зрозуміли — вшанування на державному рівні 23 лютого Дня захисника Вітчизни є негідним нашого народу. Ця дата належить до основних свят у державі, яка успадкувала радянську минувшину й нині несе на українську землю війну, біль та страждання. Це свято — з радянського минулого, яке для українців має назавжди залишитися там.

В українського народу віднині є своє власне свято, гідне справжніх захисників Вітчизни, — в день Покрови Пресвятої Богородиці 14 жовтня. Та й історичне підґрунтя святкування Дня захисника Вітчизни саме цього дня доволі вагоме. 14 жовтня 1942 року було створено Українську повстанську армію — національну збройну силу, яка в роки Другої світової війни боролася за визволення України від фашистського, та радянського поневолення, відстоювала ідею відновлення незалежної Української держави. Саме цього дня, але вже в часи незалежності, ми звикли святкувати День українського козацтва, що теж невипадково — Богородиця була заступницею козаків у походах, на Покрову козаки проводили загальновійськову Раду, обирали кошового отамана та старшину. Тож саме з огляду на давні українські традиції та глибокий історичний зміст цього дня нова Україна встановила нову, історично справедливу дату вшанування своїх захисників — 14 жовтня.

СТОР. 6

●ХРОНІКА АТО

У КРИМУ «ВІДПОЧИВАЄ» РОСІЙСЬКА АВІАДИВІЗІЯ

АНАЛІЗ РОЗВІДДАНИХ СВІДЧИТЬ, ЩО ІСНУЄ ЗАГРОЗА АКТИВІЗАЦІЇ ДІЙ БОЙОВИКІВ

Ситуація в зоні антитерористичної операції залишається напруженою. Протягом доби російські найманці здійснили масовані обстріли на Дебальцевському, Донецькому, Луганському напрямках та в районі Бахмутівської траси.

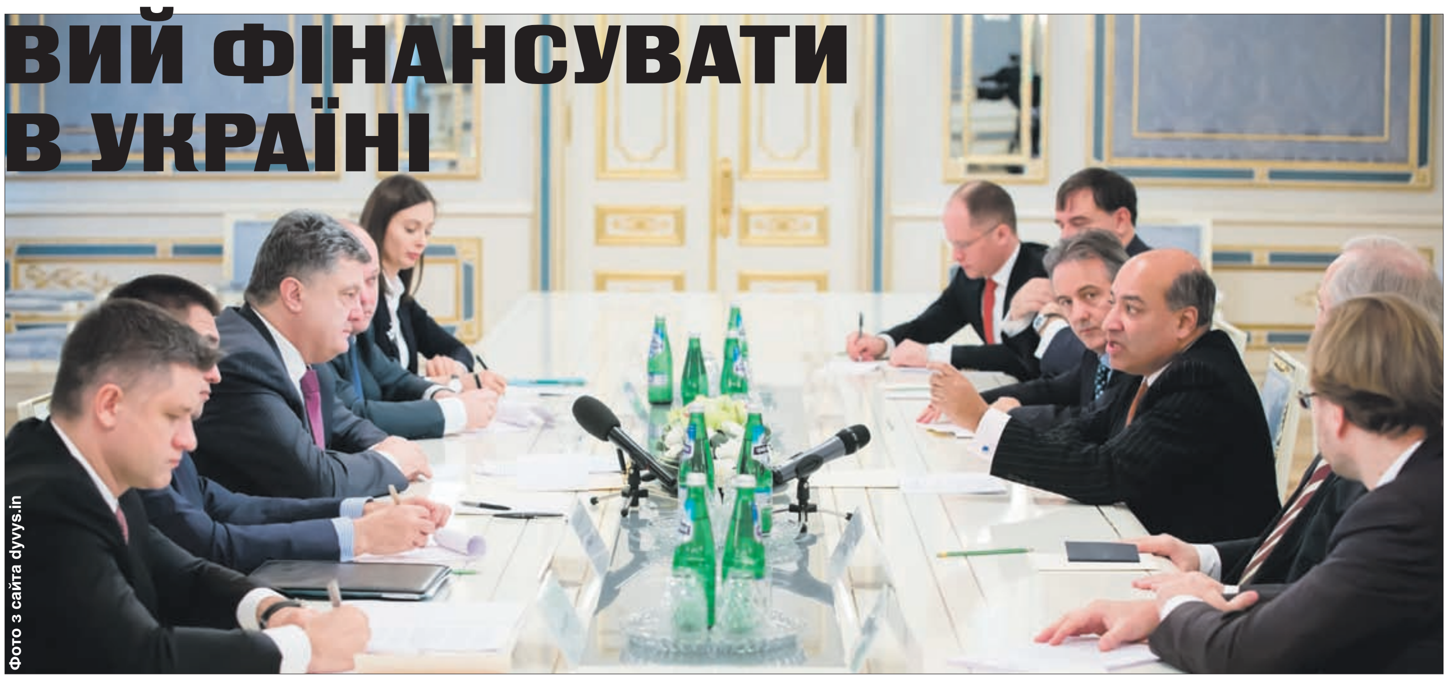
Аналіз отриманих даних свідчить про ймовірність активізації бойових дій у напрямі на Лисичанськ та Станично-Луганське. Бойовики зосереджують основні зусилля на встановленні контролю над автошляхом Лисичанськ — Луганськ, захопленні правого берега річки Сіверський Донець. Зберігається ймовірність наступу з територій РФ у напрямку Нижньої Вільхової Станично-Луганського району. Існує загроза активізації дій бойовиків для спроби оточення українських підрозділів під Дебальцевим. Командування сил АТО вживає адекватних заходів для нейтралізації цих загроз.

СТОР. 3

Народна армія
27 листопада 2014 року

НА ШЛЯХУ МОДЕРНІЗАЦІЇ КРАЇНИ

ЄБРР ГОТОВИЙ ФІНАНСУВАТИ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Фото з сайта dyvys.in

Президент України зустрівся з делегацією Європейського банку реконструкції і розвитку (ЄБРР) на чолі з президентом ЄБРР Сумою Чакрабарті. На початку зустрічі Петро Порошенко подякував ЄБРР за високий рівень підтримки, повідомляє прес-служба глави держави.

— Європейський банк реконструкції і розвитку, Міжнародний валютний фонд, Світовий банк та Європейський інвестиційний банк є одними з найбільших інвесторів в Україну в сьогоднішній надзвичайно складній ситуації, — наголосив Президент України.

Своєю чергою президент ЄБРР повідомив про розширення діяльності банку в Україні, зокрема про збільшення ресурсів та механізмів співпраці. Кількість проектів для України зросла вдвічі. Він також наголосив на зацікавленості ЄБРР упроваджувати більш довготермінові проекти в конкретних секторах української економіки із залученням схем гарантування кредитів та інструментів сприяння реформам.

Петро Порошенко звернув увагу на потреби відновлення інфраструктури Донбасу та наголосив, що на початку року планується донорська конференція для України.

А президент ЄБРР Сума Чакрабарті висловив готовність допомогти в організації донорської конференції, наголосивши на важливості проведення реформ.

— Для донорів та інвесторів важливо побачити втілення реформ, відхід від минулого та застосування найкращих практик, — наголосив він, додавши, що необхідна ефективна боротьба з корупцією та зміцнення інституцій.

Також співрозмовники обговорили розширення співпраці в енергетичній сфері та довготермінові фінансові механізми для модернізації української газотранспортної системи. Зокрема керуючий директор ЄБРР з питань енергетики та природних ресурсів Ріккардо Пуліті відзначив особливий потенціал українського енергетичного сектору як у його транзитній, так і у виробничій складових, зокрема електроенергетики. Він заявив, що Україна може стати великим регіональним енергетичним хабом.

У РАДІ БЕЗПЕКИ ООН

ЗАГРОЗА ТЕРОРИЗМУ У СВІТІ ЗРОСТАЄ

У Раді Безпеки ООН відбулися відкриті дебати на тему глобальних зусиль з протидії тероризму, насильницькому екстремізму та зростаючій загрозі від іноземних терористичних бойовиків. У заході взяли участь Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун, міністри закордонних справ Австралії, Аргентини та Люксембургу, а також представники 68-ми делегацій, включаючи українську.

Генсек ООН наголосив, що, попри всі зусилля міжнародного співтовариства, кількість терористів у світі зростає, повідомляє МЗС України.

У промовах представників більшості делегацій лунав заклик активніше виявляти шляхи переміщення іноземних бойовиків-терористів та припиняти їхню діяльність в Інтернеті й соціальних мережах. Усі промовці підтримали основні тези щодо необхідності боротьби з тероризмом та екстремізмом, що є однією з головних загроз сьогодення.

Приєднавшись до заяви ЄС, делегація України виголосила національну промову, в якій засудила всі прояви тероризму, а також наголосила на дотриманні нашою державою положень усіх документів щодо боротьби з тероризмом навіть за умови агресії РФ проти України та порушення цією державою міжнародних угод у відповідній сфері.

Зокрема було відзначено повну відповідність проведення АТО в Україні положенням міжнародного права, а також засуджено діяльність терористичних угруповань «ДНР» та «ЛНР».

Як повідомили представники МЗС України в заяві, прийнятій на цьому засіданні, члени РБ ООН також висловили серйозне занепокоєння наслідками ідеології насильницького екстремізму, особливо в Сирії та Іраку. Відзначаючи, що загроза тероризму зростає і посилюється, члени РБ ООН закликали всі держави світу більш активно виявляти іноземних бойовиків-терористів та усувати чинники, що сприяють їхньому вербуванню, а також протидіяти фінансуванню тероризму.

ПРИЙОМ ГРОМАДЯН З ОСОБИСТИХ ПИТАНЬ

ОСОБЛИВА УВАГА — УЧАСНИКАМ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Перед початком чергового прийому громадян перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак закликав представників структурних підрозділів так забезпечити розгляд звернень, щоб кожен з відвідувачів отримав конкретні відповіді на порушені питання. Він наголосив на тому, що особливої уваги потребують учасники антитерористичної операції.

З Житомира до столиці прибув майор Олег Б. Він командував десантною ротою, коли в зоні проведення антитерористичної операції отримав важке поранення і втратив ногу. Але цей героїчний офіцер висловив бажання продовжити військову службу. Також він порушив питання щодо забезпечення його житлом з урахуванням народження в цьому році дитини.

Розглянувши звернення відвідувача громадської приймальні військового відомства, Іван Руснак повідомив, що офіцеру запропонують посаду з урахуванням стану здоров'я. Окрім того, до кінця поточного року для сім'ї пораненого військовослужбовця придбають двокімнатну квартиру.

Від імені Львівської спілки безквартирних військовослужбовців громадянин Сергій Н. порушив питання щодо надання дозволу на продаж земельної ділянки військової частини в селищі міського типу Брюховичі з метою використання отриманих від її продажу коштів на будівництво та придбання житла для учасників АТО, сімей та родин загиблих воїнів, а також інших категорій безквартирних військовослужбовців. Перший заступник Міністра оборони України повідомив, що керівництво військового відомства укладає угоди з органами місцевої влади щодо співпраці у питаннях використання земельних ділянок для таких цілей. Після внесення відповідних змін до урядової постанови буде продовжена спільна робота з Львівською обласною держадміністрацією щодо розв'язання проблеми забезпечення житлом захисників України.

Непроста ситуація склалася у старшого лейтенанта Володимира І. Він був призваний на військову службу за мобілізацією. Позаминулого року його звільнили у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту. Але на новому місці служби Володимир уже заслужив подяку, нагороджений грамотами, дисциплінарних стягнень не має. Тому попросив перевести на військову службу осіб офіцерського складу за контрактом. Свого часу старший лейтенант звертався до суду, який підтвердив законність його звільнення. Як то кажуть, у цій справі можна було б поставити крапку. Але Іван Руснак врахував прохання мобілізованого офіцера продовжити службу на контрактній основі та доручив розглянути всі можливості для позитивного вирішення цього питання.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ВІЙСЬКОВА ОСВІТА

ДОСВІД АТО — У ПІДГОТОВКУ ФАХІВЦІВ

У Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбулася X Міжнародна науково-практична конференція «Військова освіта і наука: сьогодення та майбутнє». На адресу форуму надійшли наукові доповіді з понад 29 установ та організацій інших країн, 335 доповідей учених, науково-педагогічних працівників, ад'юнктів, здобувачів, слухачів.

У вступному слові начальник вишу, кандидат філологічних наук, професор генерал-майор Віктор Балабін розповів учасникам конференції про організацію навчального процесу, роботу над удосконаленням програм навчальних дисциплін з урахуванням досвіду проведення АТО на Сході України.

— Сьогоднішнє пленарне засідання та конференція мають особливе значення в умовах, у яких нині перебуває наша держава та Збройні Сили України зокрема. Науковий інтерес до України з боку більшості країн-членів ЄС та далекого зарубіжжя не згасає, а стає ще більшим. В умовах проведення заходів щодо збереження незалежності та територіальної цілісності держави Військовий інститут наполегливо працює над питаннями зміцнення обороноздатності шляхом підготовки кваліфікованих кадрів за різними напрямами підготовки. Деякі наші наукові та педагогічні працівники, військовослужбовці вже побували в зоні проведення АТО, і їхній досвід впроваджується в підготовку фахівців, — зазначив генерал-майор Віктор Балабін.

Під час форуму науково-педагогічні працівники ВІКНУ і провідні вітчизняні та закордонні фахівці обмінялися думками щодо актуальних проблем техніки озброєнь та технологій подвійного призначення; лінгвістичного забезпечення діяльності Збройних Сил України; гуманітарного та соціального розвитку Збройних Сил України; фінансів і воєнної економіки; інформаційно-психологічної безпеки; правового забезпечення повсякденної діяльності Збройних Сил України; топогеодезичного та геоінформаційного забезпечення військ; інновацій у вищій освіті тощо.

Особливий інтерес викликали доповіді директора Інституту психології імені Г.С. Костюка Національної академії педагогічних наук України (НАПНУ) академіка Сергія Максименка, директора Книжкової палати України імені Івана Федорова Миколи Сенченка, генерал-майора запасу В'ячеслава Ониська тощо.

Гострі дискусії розгорнулися під час обговорення проблем інформаційно-психологічної безпеки особистості, суспільства і держави. Полемічно-дискусійний тон задали кандидати історичних наук, доценти Яків Жарков та Михайло Онищук. Їхній неупереджений, детальний аналіз понятійної основи дослідження державних механізмів нейтралізації інформаційно-психологічних впливів на національну безпеку і організацію інформаційно-психологічного впливу на населення та особовий склад протидіючої сторони в зоні АТО викликали велику зацікавленість науково-педагогічного середовища. Теорія підтверджувалася публікаціями з «фронтових» випусків газети «Народна армія», які військові журналісти готують і друкують безпосередньо в зоні АТО на базі пересувного видавничого пункту.

Володимир ВОРОНКОВ,
Київ

ОГОЛОШЕННЯ

Служба безпеки України, за адресою: 01601, м. Київ, вул. Володимирська, 33, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста організаційного відділу Організаційно-аналітичної служби Департаменту контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки СБ України.

До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за напрямами підготовки — військові науки, державне управління, правознавство, захист державної таємниці, ведення діловодства та стаж роботи за фахом на державній службі не менше трьох років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше десяти років.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці буде надана за телефоном: 236-21-65.

Термін прийому документів — протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу.

●ХРОНІКА АТО

У КРИМУ «ВІДПОЧИВАЄ» РОСІЙСЬКА АВІАДИВІЗІЯ

АНАЛІЗ РОЗВІДДАНИХ СВІДЧИТЬ, ЩО ІСНУЄ ЗАГРОЗА АКТИВІЗАЦІЇ ДІЙ БОЙОВИКІВ

Росія продовжує пряму підтримку терористичної діяльності. Так, зафіксовано рух 2 колон військової техніки з Росії на Луганськ через пункт пропуску «Ізварине». Йдеться про 40 вантажівок у супроводі 2 бронемашин та УАЗа, більшість з яких — тентовані КАМАЗи: 7 автомобілів перевозили військових, понад 20 автомобілів везли на причепах артилерійські установки. Нагадаємо, що, попри численні заяви у ЗМІ, Російська Федерація не зверталася до України по дозвіл на черговий «гуманітарний конвой» для Донбасу. Крім цього, через пункт пропуску «Довжанський» в напрямі н.п. Антрацит Луганської області також прослідувало 10–12 тентованих військових вантажних автомобілів.

Прикметно, що Росія заблокувала роботу спостережної місії ОБСЄ саме в цих пунктах пропуску. Нині у Донецькій та Луганській областях працюють 142 спостерігачі, з яких 11 є громадянами Росії, стільки ж — із США, 14 спостерігачів є громадянами Великої Британії. Більшість спостерігачів — представники європейських країн, зокрема, країн Центрально-Східної Європи.

На території окупованого Криму 4-те командування військово-повітряних сил і протиповітряної оборони РФ формує частини нової авіаційної дивізії.

У районі Станиці Луганської у напрямі «Маноцький-Колесниківка» зафіксоване порушення повітряного простору України двома російськими реактивними літаками, які залетіли на територію України на глибину 0,5 та 5 км. Сили ППО ЗС України зафіксували провокаційні дії російської авіації і готові були вразити цілі, але літаки противника повернулися на територію Росії.

На **Дебальцевському напрямі** в районі м. Дебальцеве бойовики з РСЗВ БМ-21 «Град» та мінометів 9 разів обстрілювали опорні пункти та блокпости сил АТО. Також на цьому напрямі з реактивних установок «Град» терористи обстріляли позиції сил АТО біля с. Калинівка. Позиції біля сіл Малоорлівка та Шуми бойовики потужно обстріляли з танків та артилерії. З артилерії та мінометів терористи обстріляли українські опорні пункти біля н.п. Нікішине, Юнокомунарівськ та Оленівка.

У передмісті Горлівки терористи також обстріляли з підствольних гранатометів та атакували блокпост в районі н.п. Майорське. Прикордонники та військовослужбовці ЗС України відкрили вогонь у відповідь та успішно відбили атаку.

На **Донецькому напрямі** протягом доби бойовики тричі обстріляли з артилерії та стрілецької зброї позиції українських військовослужбовців на території аеропорту. З реактивних установок «Град» бойовики завдали удару по позиціям сил АТО біля н.п. Троїцьке, Правдивка, Новокалинове, Тоненьке, Верхньоторецьке. З мінометів та стрілецької зброї терористи обстріляли українські позиції біля сіл Піски, Опитне, Славне. Наші військові в аеропорту тримають оборону та за підтримки груп прикриття вживають ефективних рейдових заходів для знищення противника.

Залишається напруженою ситуація і на **Луганському напрямі**, де бойовики з РСЗВ БМ-21 «Град» та мінометів обстріляли опорні пункти та блокпости сил АТО біля м. Щастя та с. Верхня Вільхова. З артилерії, мінометів та гранатометів обстріляно наші позиції біля селища Станиця Луганська, сіл Вільхове та Артема.

Бойовики продовжують масовані обстріли в районі **Бахмутівської траси,** з реактивних установок «Град» та мінометів вони близько десяти разів обстріляли позиції сил АТО біля сіл Кримське та Трьохізбенка. Поблизу смт Донецький Луганської області терористи з мінометів обстріляли блокпост НГУ.

За добу загинули 2 військовослужбовці, 2 отримали поранення.

Початок на 1-й стор.

СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ АТО

За оперативними даними, протягом останньої доби зафіксовано рекордну кількість вимушених переселенців з тимчасово окупованих територій на Донбасі — 5670 осіб. Це вдвєстеро більше, ніж у середньому за добу. Внаслідок загострення гуманітарної ситуації люди переселяються до районів, де українська влада вирішує їхні проблеми та надає всебічну допомогу. Працівники ДСНС цілодобово працюють з людьми, забезпечуючи їх розселення. Зокрема, тільки до Запорізької області прибуло понад 1000 осіб.

Уряд України ухвалив постанову №637 «Про здійснення соціальних виплат особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції».

Зокрема, відповідно до постанови призначення та продовження соціальних виплат переселенцям здійснюються за місцем перебування таких осіб на обліку, що підтверджується відповідною довідкою. Особам, які переміщуються з Криму або районів проведення АТО, для отримання довідки про взяття на облік необхідно звернутися до територіального управління соціального захисту населення за фактичним місцем проживання (перебування).

У Луганську склалася напружена ситуація з продовольством: востаннє терористи видавали жителям «гуманітарну допомогу» за так званими талонами соціальної допомоги у вересні.

Як ми вже повідомляли, значна частина так званих гуманітарних вантажів з Росії перепродається і не доходить до тих, хто цієї допомоги потребує: дітей, людей похилого віку. Також «гуманітарні конвої» перевозять зброю і пальне, необхідні бойовикам.

Через обстріли терористів залишаються знеструмленими 42 населених пункти Донецької області.

Протягом доби терористи ЛНР продовжили обстрілювати з різних видів зброї населені пункти на контрольованій Україною території Луганської області — с. Кримське, Станицю Луганську, Щастя, Трьохізбенку.

У Щасті внаслідок мінометного обстрілу перебито колектор, припинено постачання тепла та гарячої води з теплоелектростанції. Отже, місто, також і лікарня, не обігрівається. На місці працюють ремонтні бригади. Без газу та електропостачання залишаються також с. Трьохізбенка Новоайдарського району та смт. Чорнухине Попаснянського району. Відремонтувати пошкоджені внаслідок бойових дій лінії електро- та газопостачання поки що неможливо через постійні обстріли терористів.

Наразі в обох населених пунктах працівники ДСНС облаштовують пункти обігріву, де люди зможуть зігрітися й випити гарячого чаю. Луганська ОДА не припиняє спроб домовитися з бойовиками через посередників про тимчасове припинення вогню та допуск на нейтральну територію ремонтних бригад енергетиків та газовиків.

Бойовики обстрілювали Станицю Луганську. Частина району залишається без електроенергії, усунути пошкодження ліній електропередач поки що неможливо через обстріли терористів.

В Артемівському районі Донецької області українська влада вже відновила 86 житлових будинків.

Бригади «Донецькобленерго» відновили електропостачання в селі Андріївка Тельманівського району Донецької області, знеструмленого внаслідок бойових дій терористів.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ООН: «СЬОГОДНІ ВЕСЬ СВІТ НА БОЦІ УКРАЇНИ»

Президент України Петро Порошенко у телефонній розмові з Генеральним секретарем ООН Пан Гі Муном подякував йому за міжнародну підтримку України, яку консолідує ООН та її інституції, зокрема, Генеральна Асамблея та Рада Безпеки. Генсек ООН висловив стурбованість через загрозу нівелювання зусиль, спрямованих на мирне врегулювання ситуації на Донбасі, та наголосив, що всі положення Мінських домовленостей повинні бути виконані для уникнення подальшої ескалації. Пан Гі Мун запевнив, що сьогодні весь світ на боці України. «ООН докладатиме подальших зусиль, щоб Мінські домовленості виконувались усіма сторонами з метою деескалації ситуації на Донбасі», — наголосив Генеральний секретар.

Канцлер Німеччини Ангела Меркель заявила, що санкції проти Росії неминучі, якщо РФ не вживатиме достатніх дій для врегулювання кризи в Україні. «Ми працюємо заради дипломатичного вирішення цієї кризи, через яку, на жаль, постійно порушується територіальна цілісність України. Поки Росія не робить ніяких або ж достатніх дій для вирішення цієї кризи, нам будуть необхідні економічні санкції», — наголосила Меркель.

Міністр закордонних справ Румунії Богдан Ауреску зазначив, що важливо зберегти режим санкцій, запроваджених ЄС щодо РФ, і навіть посилити їх, якщо буде потрібно, а також стимулювати дипломатичні зусилля, спрямовані на врегулювання конфлікту.

Офіційний представник Міністерства оборони США контр-адмірал Джон Кірбі повідомив, що Пентагон продовжує приділяти основну увагу наданню Україні нелетальної допомоги. «Нелетальна допомога» передбачає надання бронежилетів, шоломів, транспортних засобів, тепловізорів, приладів нічного бачення, нових радіостанцій, патрульних катерів, важкої інженерної техніки, пайків, наметів, уніформ, а також інструментів першої медичної допомоги», — зазначив він.

Помічник держсекретаря США Вікторія Нуланд висловила занепокоєння, що під виглядом гуманітарної допомоги населенню окремих районів Донецької та Луганської областей Росія направляє військове постачання бойовикам. Також Нуланд вважає, що Кремль може легко припинити протистояння на Сході України, але не робить цього. «Ми вважаємо, що якби Москва закликала сепаратистів дотримуватися Мінських угод і припинила б відправку на Схід України особового складу, танків та іншої техніки, то сепаратистам довелося б піти на перемир'я з Києвом. Закрити кордон (з Україною) Москва може в будь-який день, але цього не сталося», — заявила чиновник. За її словами, після підписання Мінських угод Росія направила в Україну сотні танків, гаубиць, артилерійських систем, комплексів «Град».

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

●БОЙОВИЙ ДОСВІД ВІЙСЬКОВОЇ МЕДИЦИНИ

НА ЧАСІ — РЕАБІЛІТАЦІЙНІ ЦЕНТРИ

У межах робочого візиту до України Міністр оборони Литви Юозас Олекас разом із заступником Міністра оборони України — керівником апарату Петром Мехедом побував у Головному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь». Юозас Олекас відвідав поранених військовослужбовців, які лікуються в шпиталі, та побажав їм якнайшвидшого одужання.

Петро Мехед зазначив, що литовські військові медики могли неодноразово спостерігати за висококопрофесійною роботою їхніх українських колег у різних миротворчих місіях протягом багатьох років, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Начальник Головного військово-медичного клінічного центру генерал-майор медичної служби Анатолій Казмірчук своєю чергою розповів про багатовікову історію військової медицини та медичного закладу, який вважається найстарішим на теренах України, адже заснований ще 1755 року.

— У шпиталі за час проведення АТО пролікувалися майже 3 тисячі поранених і хворих військовослужбовців, — розповів генерал-майор Анатолій Казмірчук.

Він повідомив, що для поранених військовослужбовців у зоні проведення АТО розгорнуто два польові шпиталі, які вже неодноразово довели свою ефективність. Насправді українська військова медицина до бойових дій на Сході України не стикалася з такою кількістю поранених, яким потрібна реабілітація. Тому мережа реабілітаційних центрів лише створюється.

Народна армія
27 листопада 2014 року

УСІ МИ УКРАЇНЦІ

ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВІ ВІДНОСИНИ ДОНБАСУ

Так вже склалося на сучасному Донбасі, що тут поєдналися мирні процеси з бойовими діями. І це, безсумнівно, вносить корективи в життя людей. Прикладом цього є селище Булавинка, що неподалік Дебальцевого.

Добратися до цього населеного пункту непросто, бо це — «прифронтова» зона. З самої Булавинки наші військові терористів вигнали, однак йти у наступ не можуть через умови перемир'я. А от сепаратисти роблять усе, аби налаштувати населення проти українського війська.

Люди хочуть миру

Того дня на зустріч з начальником групи цивільно-військового співробітництва «Центр» полковником Іллею Єгоровим біля шахти «Булавинська» зібралися майже всі мешканці селища. Людей не налякали навіть вибухи мін, які час від часу лунали з-за терикону шахти. Місце збору булавинці вибрали невипадково, адже на цьому підприємстві працювали більшість місцевих, шахта була основним джерелом наповнення селищного бюджету. На жаль, вона вже більше півроку не функціонує, бо терористи погрожують її зруйнувати. «Нам сказали бойовики, тільки ви почнете працювати на цій шахті, ми будемо її накривати вогнем. Ми її зруйнуємо», — говорить один із ветеранів-гірників.

Булавинці, здебільшого пенсіонери, які мешкають тут, щільно обступили офіцера, намагаючись з'ясувати, як їм жити далі? Людей можна зрозуміти, адже представники влади з ними останнім часом майже не спілкуються. Склалося так, що районна рада залишилася на тимчасово окупованій терористами території, а підпорядкування громади селища до іншого районного центру йде досить складно. Отже, виникло чимало проблем з отриманням пенсій та різних соціальних виплат. Люди обурюються, коли ходять із одного чиновницького кабінету до другого, аби зібрати різноманітні довідки. А проблем у Булавинці вистачає: неналежно постачаються вода та газ, електрика, немає ліків та продуктів харчування. Крім того, місцева селищна рада зайняла вичікувальну позицію та відсовує проблеми своєї громади. Тож люди змушені самоорганізовуватися та самотужки намагаються усунути негаразди, а найбільше хочуть, аби настав мир.

— Хочу сказати, що під час зустрічі не виникало жодного політичного питання. Майже всі булавинці вважають себе українцями, вони нині вже добре розуміють, що від так званих «ДНР» та «ЛНР» отримують тільки мінометні обстріли та руйнування. Тому сьогодні наша група є своєрідним містком між громадою та чиновниками. Ми намагаємося вислухати людей та якнайшвидше донести їхні проблеми до владних кабінетів, — говорить полковник Ілля Єгоров. — На жаль, за штатом до складу груп цивільно-військового співробітництва не входить юрист. За наявності такого фахівця чимало питань розв'язувалося би безпосередньо на місці. Адже майже всі фінансово-соціальні проблеми містять юридичну складову.

За словами — справи

Військовики, які зараз боронять Булавинку, постійно допомагають її мешканцям. Вони діляться з ними продуктами харчування й теплими речами, а також своїми силами відремонтували газопровід та водогін, які спеціально пошкодили російські найманці, коли відступали. А ще після того, як група цивільно-військового співробітництва «Центр» відвідала Булавинку, сюди прибув гуманітарний вантаж (дитяче харчування, м'ясні й рибні консерви, макаронні вироби, теплі речі). Супроводжував цю гуманітарну допомогу до небезпечної зони спеціальний підрозділ автомобільних перевезень тилу штабу антитерористичної операції.

Та коли вони доправили до населеного пункту продовольство, терористи з артилерії та мінометів обстріляли Булавинку. В селищі понівечені будівлі, розтрощені вікна та автівки. На щастя, під час обстрілу обійшлося без людських жертв, а допомогу українські військові, незважаючи ні на що, обіцяють привезти сюди знову.

Анатолій МАРКЕВИЧ,
«Народна армія»

ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

ВИНИЩУВАЧ ТАНКІВ «ТРИЩІТКА»

П'ять знищених ворожих танків на особистому рахунку учасника АТО, навідника-оператора танка Т-64Б сержанта Леоніда Суханського. При цьому три з них він вразив під час підготовки до атаки противника на наші позиції, а два — у танковій дуелі. А ще до заслуг воїна-танкіста можна віднести ліквідацію пари «Градів» та кількох гармат противника.

Останні три місяці сорокасемирічний військовослужбовець 17-ї окремої танкової бригади перебуває на передовій сил антитерористичної операції під Маріуполем, захищаючи разом з іншими українськими воїнами стратегічно важливий об'єкт — Павлопільську дамбу (вона — єдиний прохід на десятки кілометрів в обидва боки).

За позивний сержант Леонід Суханський обрав собі «Трищітка» через вміння точно наводити гармату на ціль та швидко готуватися до наступного пострілу. А ось протилежна сторона вже охрестила нашого воїна «чорною смертю».

Танк же Леоніда та його екіпаж назвали пафосно — «Непереможний», бо за три місяці оборони Маріуполя жодного разу ворог не поцілив у броню. Терористи панічно бояться кожного виходу цього екіпажу на рубіж відкриття вогню. Принаймні такий висновок напрошується після прослуховування їхніх радіопереговорів.

Мешканець Дніпропетровщини Леонід Суханський ще у травні добровільно прийшов до райвійськкомату і попросився саме у танкові війська, в яких він свого часу відслужив 2 роки строкової. Дома на нього чекають дружина, двоє дітей та онук. На його думку, секрет успіху його екіпажу — у правильному визначенні місцезнаходження ворога й у прогнозуванні його дій. Тому він завжди опиняється на крок попереду противника й перемагає.

За словами заступника командира підрозділу, де служить герой-танкіст, майора Віктора Пізенціалі, товариші називають його «справжнім винищувачем танків» і поважають за високий професіоналізм та готовність прийти на допомогу кожному. Неодноразово його танк своїм вогнем допомагав нашим бійцям здобути перемогу над ворогом.

— Хоча і оголошено перемир'я, нас постійно атакує противник. Відбиваючи атаки, завдаємо ворогу значних втрат. І всі ми будемо це робити, доки вся ворожа нечисть не буде вигнана з нашої рідної землі, — твердо переконаний танкіст.

Дмитро ГОРБУНОВ,
із зони АТО

ДРУГА ЛІНІЯ ОБОРОННОГО РУБЕЖУ

ЗА ВСІМА ПРАВИЛАМИ ІНЖЕНЕРНОЇ НАУКИ

З кінця вересня на території Донеччини ведуться роботи з обладнання другої лінії оборонного рубежу. На відстані 15–20 кілометрів від передових позицій українських військових за всіма правилами інженерної науки створена система опорних пунктів та інженерних загороджень.

— Починаючи роботи на новій ділянці, ми спочатку працюємо на картах, потім виїжджаємо на місцевість, тут остаточно все узгоджуємо. Місця для позицій вибиралися так, щоб можна було візуально контролювати основні автошляхи та територію, — розповів командир 91-го окремого полку оперативного забезпечення полковник Олександр Яковець. — Більшість з цих опорних пунктів розташовані просто в ідеальних для ведення оборони місцях: на висотах, з урахуванням природних перешкод для просування противника. А з деяких пунктів територія проглядається на відстань до 15 кілометрів!

На початку бойових дій фортифікаційному обладнанню позицій не приділялася належна увага. Та згодом стало зрозуміло, що без капітальних укріплень, побудованих військовими інженерами, не обійтись.

На опорних пунктах другої лінії оборонного рубежу облаштовані окопи на повний зріст, передбачені укриття для техніки й особового складу. За словами інженерів, вони витримають навіть пряме влучення снаряду РСЗВ «Град». Є місця для обігріву й відпочинку бійців. На підступах — невибухові інженерні загородження: протитанкові рови, малопомітні перешкоди, надовби, протитанкові «їжаки», колючий дріт.

Під час будівництва враховуються й інтереси місцевих громад.

— Опорні пункти розташовуються так, щоб населені пункти знаходилися за лінією оборони, — говорить полковник Олександр Яковець. — До нас неодноразово підходили люди, цікавилися, чи надійно будуємо, чи не пройдуть вороги.

Начальник відділу підготовки й повсякденної діяльності Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України полковник Юрій ЛУКАШИК:

— Більшість робіт з обладнання другої лінії оборонного рубежу на території Донеччини і Луганщини вже виконано. Терміни в нас дуже стислі, адже роботи з фортифікаційного та інженерного обладнання потрібно завершити до сильних морозів, коли працювати із ґрунтом стане значно важче.

Були випадки, коли громада просила з тих чи інших причин трохи перенести позиції. Ми завжди намагаємось дійти консенсусу і максимально враховувати побажання населення. Адже люди мають відчувати, що все робиться задля їхнього захисту.

Роман ТУРОВЕЦЬ,
із зони АТО

ДЕЩО З ПРИВОДУ

МОМЕНТ ІСТИНИ

ВИБІР Є ЗАВЖДИ. ІНША РІЧ, ЧИ ЗАВЖДИ МИ ГОТОВІ ЙОГО ЗРОБИТИ

Фото з архіву «НА»

На «гарячому» Сході тисячі вірних синів України з ризиком для життя захищають територіальну цілісність нашої держави. Хтось з них служить у війську не один рік, інші — поповнили лави добровольців. Але їх об'єднує священна мета — боронити українську землю. Вони склали Військову присягу та поклялися бути вірними та відданими своєму народові. А Присяга — це на все життя, якщо ти, звісно, справжній патріот.

Сьогодні разом з бойовими побратимами на Луганщині й Донеччині мужньо захищають Вітчизну й ті, хто не заплямував військову честь та з гордо піднятою головою повернувся з анексованого РФ Криму на материкову частину України. Зокрема, це військові моряки, які не зрадили Українському народові. Приміром, навідник ЗУ-23–2 мічман Андрій Охманюк також змінив місце служби через анексію Криму. Не встиг облаштуватися після переїзду з Південного регіону країни на Західний, як отримав наказ виступати на Схід. Зв'язківець — старшина 2 статті Олексій Серпиченко теж змінив майже курортний Севастополь на промисловий Кривий Ріг. Але були й ті, які зрадили. Для когось Батьківщина там, де більше платять.

Правову оцінку діям тих, хто разом зі своїми частинами і кораблями не вийшов з Кримського півострова та став під російський триколор, остаточно має дати Феміда. А от щодо моральної оцінки, то вона очевидна. Колишні співслужбовці Андрія та Олексія були в їхньому житті просто тимчасовими попутниками. Мов та риба з приказки, яка шукає, де глибше. «Квартирне питання» та «гонитва за довгим рублем» виявилися головним орієнтиром в їхньому житті. Ні для кого не є таємницею, що серед мотивів, які спонукали їх змінити кокарду з тризубцем на двоголового орла, було бажання залишитися служити у Криму, не поневірятися по гарнізонах та чужих квартирах, а жити у власних оселях, якими їх забезпечила Україна, та при цьому отримувати вищу російську зарплату.

За майже вісім місяців перебування «кримських» військових в Одесі я неодноразово розпитував їх, як вони ставляться до тих, хто залишився на півострові. Про своїх колишніх товаришів по службі вони розповідають неохоче. Кажуть — життя всіх розсудить.

— Вони — люди без честі й совісті. Вони — ганьба Українського війська, — коротко висловився з цього приводу один із офіцерів штабу ВМС України капітан 1 рангу Максим М.

Він розповів, що один з його колишніх підлеглих після проведення так званого кримського референдуму пішов служити до збройних сил РФ, але нині знову попросився до ВМС України.

— Зрадники нікому не потрібні. Тому його «майже укладений» контракт не отримав належного схвалення. І він, як кажуть, вирішив дати задній хід. Але в мене є той контракт, і необхідні матеріали службового розслідування стосовно цієї особи ми вже підготували для направлення до правоохоронних органів, які мають дати правову оцінку його діям. А моральну оцінку йому дали його товариші по службі під час офіцерських зборів, де висловили небажання продовжувати з цим офіцером служити в одній частині. Після чого його… перевели до іншої, — розповів офіцер штабу.

За словами помічника командувача ВМС ЗС України з правової роботи — начальника юридичної служби підполковника юстиції Леоніда Залюбовського, відповідно до ст.14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» нині інформація щодо військовослужбовців, які у визначені терміни не прибули з АР Крим та Севастополя на материкову частину України, передається у правоохоронні органи.

Не знаю, що вони зараз відчувають там, у Криму, коли на Сході України чесно виконують свій обов'язок їхні колишні товариші по службі та справжні патріоти України. Не виключено, що багато хто з них радіє, що не доводиться під кулями битися за Україну. Адже служити країні в мирний час — це зовсім не те, що в особливий, а по суті — у воєнний.

Втім, за словами офіцерів ВМС України, не все гаразд і в тих, хто в українському Криму служить у війську РФ. Правовий статус їхнього перебування в лавах російської армії неврегульований. З деякими з них замість контрактів були укладені трудові угоди лише до кінця поточного року. Більше того, багатьох з них призначили на нижчі за їхніми військовими званнями посади. Та й служити в подальшому, напевне, їм доведеться не в сонячному Криму, а в інших регіонах Росії. Хоча, подейкують, там їх теж ніхто не чекає. Як розповів один з офіцерів штабу ВМС України, в багатьох частинах і на кораблях Північного та Тихоокеанського флотів відбулися офіцерські збори, на яких російські військові висловили небажання проходити службу разом з колишніми українськими військовослужбовцями.

До речі, не всі українські військові, а нині «вірнопіддані Росії» є корінними кримчанами. Серед них — багато вихідців з материкової частини України — з сіл, селищ та міст, де зараз мешкають їхні батьки, рідні та близькі. Чи думали вони про наслідки своїх недолугих вчинків?

Як повідомив заступник військового прокурора Одеського гарнізону молодший радник юстиції Олексій Богуцький, на даний час стосовно вже понад 1 тисячі осіб, що не прибули з тимчасово окупованого Криму, зареєстровані кримінальні провадження. Їм інкримінується кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 408 Кримінального кодексу України (дезертирство), що карається позбавленням волі строком від п'яти до десяти років.

— У міру надходження до прокуратури матеріалів проведених у військових частинах службових розслідувань кількість кримінальних проваджень за ст. 408 КК України буде зростати. А далі слідчими під час здійснення досудового розслідування вказані особи будуть оголошені в розшук, — зазначив молодший радник юстиції Олексій Богуцький. — Тож, ступивши на підконтрольну Україні територію, вони можуть надовго попрощатися зі свободою.

У цьому контексті дивує ще таке. Українські військові, які навесні поточного року стали до лав російської армії, відповідно до ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» й досі вважаються військовослужбовцями ЗС України та перебувають у розпорядженні відповідних посадових осіб. І правових підстав звільнити їх з лав Українського війська без того ж вироку суду сьогодні немає. Для цього, зокрема, треба довести очевидне — що вони перейшли на бік РФ. Але як це зробити, якщо ці люди знаходяться у Криму? Адже на запит української сторони стосовно несення ними служби в російській армії, представники РФ не відповідають.

У важку для України годину для всіх настав момент істини. Настав та визначив героїв й антигероїв.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ, Одеса

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

На початку листопада в українському війську з'явилися нові підрозділи — окремі мотопіхотні батальйони, сформовані з колишніх батальйонів територіальної оборони. Таке перепідпорядкування та перейменування викликало певне занепокоєння новоспечених військовослужбовців Збройних Сил України. Хоча, якщо проаналізувати причини такого ставлення до проблеми, то з'ясується, що в його основі лежить недостатня інформованість особового складу. Вона ж породжує різноманітні чутки, пов'язані зі зміною назви та статусу.

Роз'яснення з цього приводу надав начальник відділу по роботі з особовим складом штабу антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей полковник Олег Грунтковський.

— Навіщо змінювати назви та підпорядкування батальйонів? Як це може вплинути на подальшу долю особового складу?

— Зміна назви та статусу необхідні для врегулювання правового питання проходження служби особовим складом. Військовозобов'язані, які були призвані на військову службу під час мобілізації в особливий період, набувають нового юридичного статусу — військовослужбовці, через що на них поширюються пільги, передбачені законами України «Про військовий обов'язок і військову службу», «Про соціальний і правовий статус військовослужбовців і членів їх сімей» та інших нормативно-правових актів. При зміні дійсних найменувань військових частин (підрозділів) вищезазначена категорія військовослужбовців не втрачає пільги і гарантії, визначені чинним законодавством.

— Чимало добровольців після закінчення антитерористичної операції та Указу Президента України про демобілізацію виявлять бажання закінчити службу та повернутися додому. Чи буде в них право розірвати контракт?

— Що стосується звільнення з військової служби військовослужбовців, призваних за мобілізацією, то воно буде здійснюватися після оголошення демобілізації. Водночас військовослужбовці, призвані на військову службу під час мобілізації на особливий період, мають переважне право на укладання контракту на проходження військової служби після завершення особливого періоду.

— Чи правда, що термін перебування в зоні АТО для бійців новостворених батальйонів буде обчислюватись лише з моменту перейменування батальйону?

— У зв'язку зі зміною назви батальйону зміни в термінах перебування бійців у зоні АТО немає. Наприклад, термін перебування в зоні АТО бійців 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» залишається попереднім — з 20.08.2014 року.

Записав Олексій МАЗЕПА, із зони АТО

Народна армія
27 листопада 2014 року

УРОКИ ІСТОРІЇ

ПРО КРЕМЛІВСЬКІ ВИГАДКИ ТА ІСТОРИЧНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Упродовж усього часу існування СРСР комуністичні ідеологи всіляко спотворювали історичну правду, підмінюючи її фальсифікаціями, вигаданими у високих кремлівських кабінетах. Чимало з них дійшли й до нашого часу, й позбуватися їхніх пут ми починаємо лише тепер.

Одна з найвідоміших міфологізацій радянської доби — вигадка про перемогу Червоної армії над військами кайзерівської Німеччини взимку 1918 року під Нарвою та Псковом. Довгі роки «перемога», якої насправді ніколи не було, святкувалася не лише в Радянському Союзі як День Радянської армії та Військово-морського флоту, а й до недавнього часу в незалежній Україні ми щорічно 23 лютого відзначали День захисника Вітчизни.

Міф про «перемогу під Псковом і Нарвою» був винайдений особисто Йосифом Сталіним у 1938 році. Вперше він з'являється в матеріалі, опублікованому в «Известиях» 16 лютого 1938 року під заголовком «До 20-річчя РСЧА і ВМФ. Тези для пропагандистів». Відповідна теза звучала так: «Під Нарвою і Псковом німецьким окупантам було дано рішучу відсіч. Їхнє просування на революційний Петроград було припинене. День відсічі військам німецького імперіалізму став днем ювілею молодої Червоної Армії».

У вересні того ж року сталінська фальсифікація була закріплена в опублікованій у «Правді» главі «Короткого курсу історії ВКП (б)» у практично аналогічному попередньому тексту викладенні: «Озброєна інтервенція німецьких імперіалістів викликала потужний революційний підйом у країні. На кинутий партією і Радянським урядом заклик «Соціалістична вітчизна в небезпеці!» робітничий клас відповів посиленим формуванням частин Червоної армії. Молоді загони нової армії — армії революційного народу — героїчно відбивали натиск озброєного до зубів німецького хижака. Під Нарвою і Псковом німецьким окупантам було дано рішучу відсіч. Їхнє просування на Петроград було зупинене. День відсічі військам німецького імперіалізму — 23 лютого — став днем народження молодої Червоної армії».

Насправді ж, згідно з архівними даними, того вечора 23 лютого 1918 року німці перебували за 55 км від Пскова і за 170 км від Нарви. Ніяких відомостей про бої в цей день ні в німецьких, ні в російських архівах не зафіксовано.

Утім достеменно відомо, що вранці того ж таки 23 лютого 1918 року Раднаркому радянської республіки був пред'явлений відповідний німецький ультиматум з умовами фактичної капітуляції й виходу Росії з війни. У ніч на 24 лютого ультиматум був прийнятий радянським керівництвом і вже 3 березня 1918 року було підписано Брестський мир — на цілком німецьких умовах... Така ось історія.

У народі кажуть: «Язик до Києва доведе...» Проте в Києві, як і в усій Україні вигадкам — як давнім, так і нинішнім, сфабрикованим за кремлівськими стінами, вже ніхто не вірить. Українці в умовах теперішньої агресії з боку держави-правонаступниці СРСР нарешті зрозуміли — вшанування на державному рівні 23 лютого Дня захисника Вітчизни є негідним нашого народу. Ця дата належить до основних свят у державі, яка успадкувала радянську минувшину й нині несе на українську землю війну, біль та страждання. Це свято — з радянського минулого, яке для українців має назавжди залишитися там.

Святкування 23 лютого неможливе для нас ще й через те, що майже сто років тому саме Червона армія стала основною силою для знищення Української Народної Республіки. У 1918–20-х роках більшовицькі збройні загони, переважно сформовані в Росії, вели війну з армією УНР, жорстоко вбивали тих, хто не поділяв погляди більшовиків, підтримував самостійність та соборність України.

В українського народу відтепер є своє власне свято, гідне справжніх захисників Вітчизни, — в день Покрови Пресвятої Богородиці 14 жовтня. Та й історичне підґрунтя святкування Дня захисника Вітчизни саме цього дня доволі вагоме. 14 жовтня 1942 року було створено Українську повстанську армію — національну збройну силу, яка в роки Другої світової війни боролася за визволення України від фашистського, та радянського поневолення, відстоювала ідею відновлення незалежної Української держави. Саме цього дня, але вже в часи незалежності, ми звикли святкувати День українського козацтва, що теж невипадково — Богородиця була заступницею козаків у походах, на Покрову козаки проводили загальновійськову Раду, обирали кошового отамана та старшину. Тож саме з огляду на давні українські традиції та глибокий історичний зміст цього дня нова Україна встановила нову, історично справедливу дату вшанування своїх захисників — 14 жовтня.

Іван СТУПАК,
«Народна армія»

БЕЗІМЕННИХ ГЕРОЇВ НЕ МАЄ БУТИ

ЦІНА СОЛДАТСЬКОГО МЕДАЛЬЙОНУ

У багатьох населених пунктах України є пам'ятники з лаконічним написом на них: «Невідомому солдату». Вони є ілюстрацією трагічності солдатської долі, коли навіть прізвище загиблого героя не збереглося. Тож історики постійно нагадують: кожна війна вважається завершеною лише тоді, коли буде встановлене ім'я останнього загиблого солдата та поховано його. Цією благородною справою й дотепер займаються громадські організації пошуковців, які повертають із забуття прізвища загиблих воїнів за допомогою солдатських медальйонів. Якби кожен із солдатів мав такий засіб ідентифікації на випадок загибелі, то менше було б невідомих героїв.

Ще рік тому ніхто не міг навіть припустити, що тема солдатських медальйонів стане для нас актуальною. З проблемою їхньої відсутності зіткнулися, наприклад, члени об'єднання пошукових клубів «Союзу «Народна пам'ять». Під час першої експедиції на Донбас волонтери на чолі з Ярославом Жилкіним виявили останки 18 осіб, на яких не було медальйона. Поховали цих загиблих героїв як безіменних.

Інші пошуковці також зіткнулися з цією проблемою. Приміром, протягом вересня — жовтня вони зібрали або ексгумували тіла понад 150-ти українських військовослужбовців. Приблизно тільки в 10–15-ти відсотків загиблих були документи або речі, за допомогою яких можна встановити прізвища героїв.

Вже відпрацьовано алгоритм такої процедури ідентифікації тіл загиблих військовослужбовців у зоні проведення АТО. Її здійснюють за допомогою зразків ДНК загиблих воїнів та їхніх родичів. Практично займається цією справою Державний науково-дослідний експертно-криміналістичний центр при ГУ Міністерства внутрішніх справ України.

У Міністерстві оборони України створена комісія, яка допомагає родичам безвісти зниклих військовослужбовців у проведенні ДНК-тестів.

Звісно, поки що не встановлені прізвища всіх таких військовослужбовців. Тому мимоволі згадуєш оті солдатські медальйони, які в роки Великої Вітчизняної війни та й після її завершення допомагали встановити імена загиблих солдатів. Виникає запитання: а хіба важко запровадити перевірені часом солдатські медальйони для учасників Вітчизняної війни 2014 року? Саме так її назвав Президент України. На ній українські військовослужбовці виявляють зразки мужності та героїзму.

На цю тему днями розмовляв з капітаном спецпідрозділу, який повернувся з передової після поранення. «Традиційні медальйони при виході на бойову операцію ми не беремо,- офіцер дістав з-під однострою хрестик .- Він двічі врятував мені життя. А щодо металевого медальйону, то в разі потрапляння до рук ворогів він може багато розповісти про кожного з нас. Тому ми їх не носимо...»

Поцікавився, як ставилися до медальйонів учасники війни в Афганістані. Ось що сказав полковник запасу Володимир Новіков: «Я воював у складі десантно-штурмової бригади. Ми, офіцери, носили металеві жетони, які нам видали ще по закінченні військових училищ. А солдати їх не мали».

Знаю думку й інших учасників АТО про солдатські медальйони. Деякі з них відчувають те саме, через що деякі бійці в роки Великої Вітчизняної війни відмовилися їх носити. Тому, мабуть, потрібно розробити такі іменні металеві «документи», як і б мали обмежену інформацію про його власника і водночас засвідчували його особу.

А що являють собою сьогоднішні медальйони, які видають випускникам вітчизняних військових вишів? Вони повністю відповідають європейським стандартам. Але цих жетонів не мають солдати, а також бійці підрозділів територіальної оборони.

З часів Великої Вітчизняної війни ми успадкували духовний заповіт, що в Україні не може бути невідомих загиблих її захисників. А потім наші співвітчизники почали гинути в різних війнах та військових конфліктах на території інших держав. Але «верхи» намагалися не розголошувати відомостей про втрату своїх громадян. Тому сьогодні потрібно зробити все, щоб жоден з них не залишився безіменним.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

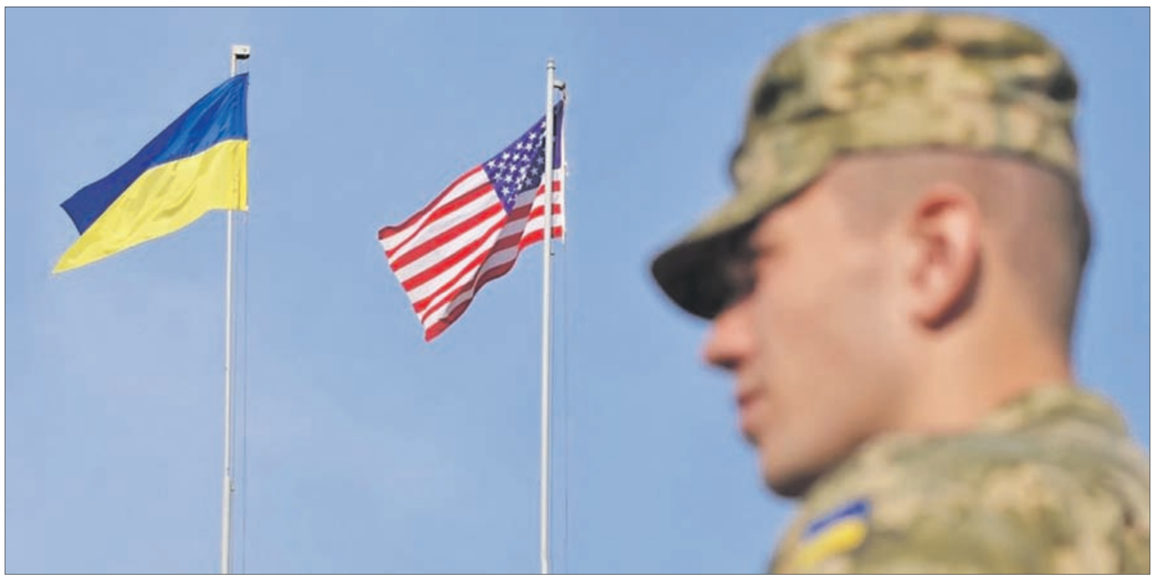
ДОВІДКА «НА»

Солдатські медальйони як засіб ідентифікації на випадок загибелі військовослужбовця на полі бою були започатковані в Червоній армії 1925 року за зразком тих, які носили бійці царської армії в роки Першої світової війни. Навесні 1941 року їх замінили пластмасовими пеналами. З початком Великої Вітчизняної війни таких не вистачало на всіх бійців. Тому використовували стріляні гільзи від гвинтівки, куди закладали папірець із відомостями про себе. Проте багато солдатів вважали поганою прикметою носити «медальйони смерті». А в жовтні 1942 року їх офіційно зняли з норм обов'язкового постачання. Зробили це, щоб приховати значні втрати бійців під час війни.

ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД

Початок запровадження розпізнавальних жетонів в історії армії США має конкретну дату. У 1906 році солдатів та офіцерів зобов'язали носити круглі жетони розміром з 50-центовою монетою. На «кругляку» з алюмінію вибивалися ім'я, прізвище, звання, назва підрозділу. Такий жетон був схожий на той, які в обов'язковому порядку мали бути на собаках. Тому армійці називали його dog tad (собача бирка). А з лютого 1940 року ввели жетони, які практично не відрізняються від сучасних. Проте технології не стоять на місці, тому вже випущено перші випробні партії жетонів із вмонтованими в них мікрочіпами, які містять більше відомостей про військовослужбовця. Ведуться розмови про розміщення таких чіпів у зубі, бо за статистикою, вони рідко пошкоджуються на полі бою.

УКРАЇНА — США

ВІЙСЬКОВА ДОПОМОГА НАРОЩУВАТИМЕТЬСЯ

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА США БАРАКА ОБАМИ БУДЕ ЗБІЛЬШУВАТИ ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ УКРАЇНІ Й СПОДІВАЄТЬСЯ, ЩО КОНГРЕС США ВИДІЛИТЬ НА ЦЕ ДОДАТКОВІ КОШТИ З БЮДЖЕТУ

Про це повідомили американські офіційні особи, які проводили брифінг за підсумками візиту віце-президента Джозефа Байдена в Марокко, Україну і Туреччину.

«Ми розширюємо наше сприяння Україні в галузі безпеки, — сказав один із американських представників. — Туди вже доставлені перші з наших радарів для виявлення і пригнічення мінометних розрахунків, ще кілька будуть там найближчим часом. Ми також направляємо (в Україну) надлишки військового спорядження і техніки, зокрема (армійські позашляховики) «Хамві» та інші машини. Ми вже виділили на це 100 млн доларів і сподіваємося, що зможемо витратити ще десятки мільйонів на підготовку (українських військовослужбовців). Ми обговорюємо з конгресом питання про те, щоб ці кошти були в нашому розпорядженні».

Водночас, кажучи про фінансово-економічну допомогу Україні, американські офіційні особи наголосили, що вона повинна надходити від багатьох країн і міжнародних організацій.

«Ми не можемо самостійно забезпечити її в достатньому обсязі. Нам потрібна участь МВФ і європейців», — визнав один з представників адміністрації Барака Обами.

Його колега, який також виступив на брифінгу, додав, що така допомога Україні може бути надана тільки після того, як у країні завершиться формування уряду і розпочнеться програма реформ.

Що стосується військової допомоги Києву, то про її розширення Вашингтон оголосив ще напередодні поїздки Байдена. У Москві відразу ж заявили, що якщо йтиметься про постачання наступальних бойових озброєнь, то це стане порушенням Женевських домовленостей по Україні від 17 квітня.

Америка повинна підтримати Україну

Нещодавно сенатор Роб Портман виступив у Сенаті із заявою про надання допомоги Україні. Він чітко сформулював основні тези щодо необхідності підтримки України. Зокрема, допомога полягає в задоволенні потреби у протитанковій зброї, щоб відбивати атаки важкої техніки, безпілотних літальних апаратах, щоб стежити за ситуацією на кордонах і виявляти випадки порушення суверенітету і відкриття вогню, сучасних системах протиповітряної оборони, щоб протистояти повітряним атакам з боку Росії, захищених засобах комунікації, щоб Росія не мала доступу до інформації про плани України і розташування українських військ. Також Україна потребує сучасних радіолокаційних систем для виявлення позицій артилерії, щоб протистояти артилерійським батареям, що у великій кількості задіяні в цьому конфлікті.

Окрім цього, сенатор зазначив, що також Україна потребує кваліфікованої підготовки підрозділів швидкого реагування, які були б здатні давати відсіч російським провокаціям на кордоні та ефективно протидіяти асиметрично тактиці «гібридної війни», що використовується Росією для дестабілізації ситуації у країні. «Україна звернулася до нас з проханням про допомогу, і ми повинні надати її», — зазначив сенатор США.

Протимінометні радарні системи з-за океану

Американські військові доставили в Україну перші три легкі протимінометні радарні системи. Про це повідомив представник Пентагону полковник Стів Уоррен. «Радіолокаційні системи бачать наближення мінометного вогню і швидко розраховують позицію супротивника», — зауважив він.

Як зазначили у прес-службі Пентагону, це перша партія радарних систем, загалом надано буде 20 установок, які поставлять протягом найближчим часом.

Американські військові фахівці незабаром почнуть навчання українських колег. Радарні системи — частина комплексної допомоги США у розмірі $ 118 млн, що передбачає забезпечення обладнанням, а також навчання українських військових. «Ми працюємо в тісному контакті з українцями у процесі міжвідомчої взаємодії», — зазначив у зв'язку з цим Стів Уоррен.

ДУМКА ФАХІВЦЯ

Військовий експерт Микола ПРЯНИЧКО:

— Якщо допомога США та європейських країн-членів НАТО стає реальністю, насамперед у тих видах та типах озброєння, в яких має гостру потребу Україна, це суттєво вплине на рівень нашої боєздатності. Передусім йдеться про засоби розвідки, зв'язку, виявлення цілей.

Однак зрозуміло, що прийняття на озброєння цих зразків та їхнє ефективне використання в інтересах українського війська можливе лише за умов, коли особовий склад впевнено володіє цими типами зброї та знає, як їх використовувати найбільш ефективно.

Слід зазначити, що йдеться передусім про ті засоби, які мають безпосереднє відношення до інформації в сучасному бою. Загалом засобів ураження в українському війську вистачає. Якщо їх доповнити цими засобами, то в комплексі бойова ефективність нашого війська, безумовно, зросте.

Незабаром розпочнеться тренування бойових обслуг американських радіолокаційних станцій з виявлення мінометних позицій противника. Це є першим кроком суттєвої військово-технічної допомоги від найбільш потужної військової держави світу.

СВІТОВА БЕЗПЕКА

ПОПЕРЕДУ ЕТАП «ПОЛІТИКИ ПІСЛЯ САНКЦІЙ»

Нещодавно, коментуючи позицію Росії про необхідність гарантій невступу України в НАТО, Генеральний секретар Альянсу Єнс Столтенберг, перебуваючи в Ризі, зазначив, що кожна держава має право самостійно вирішувати, як їй захистити себе. При цьому він наголосив, що Росія посилила військову активність біля кордонів НАТО, тому країни-члени Альянсу повинні збільшити свої оборонні бюджети.

Більше не партнер

На переконання експертів-міжнародників, саміт «Великої двадцятки» визначив поворот у ставленні Заходу до Росії. У розумінні Заходу те, що відбувається зараз в Україні, перестало бути локальним конфліктом. Попереду етап «політики після санкцій», необхідність якої виникне не тому, що ЄС і США скасують санкції проти Росії, а тому, що санкції перестануть бути головним інструментом політики і темою дебатів.

Зокрема, західні країни починають приймати нову геополітичну реальність, коли Росія більше не партнер, а противник, пише латвійське видання «Ir». У Брісбені Путіну довелося зіткнутися з незвично єдиним і жорстким ставленням, що проявилося не тільки ззовні. При цьому стає очевидним, що він не заспокоїться і не стане менш небезпечним для сусідів. Найімовірніше Кремль продовжить погрожувати війною, якої ніхто в Європі й США не хоче допустити. Однак не можна залишати ілюзію того, що небажання РФ війни означає небажання воювати, якщо це буде необхідно.

Треба бути жорсткішим

При цьому експерти переконані, що Захід повинен реалізувати жорстку політику щодо Москви. У Брісбені на саміті G20 Путін отримав від західних країн чіткий сигнал: з такою поведінкою, як зараз, його в цивілізованому суспільстві не чекають. Інше питання, чи зрозуміє Путін цей сигнал, пише газета «Ir». Він вірить фантазіям імперських російських ідеологів про протистояння англосаксонського та російського світу, мета яких — представити відсталу державу як рівноцінного гравця на геополітичній шахівниці. Єдине, в чому Росія рівноцінна Заходу, — це кількість ядерних боєголовок, якими РФ намагається шантажувати світ.

Саміт G20 продемонстрував спільну рішучість Заходу не піддаватися цьому шантажу. Абсолютно ясно, що без певного впливу ззовні Росія не позбудеться необґрунтованої манії величності, й світу доведеться пройти (можливо, дуже важкий) шлях її перевиховання. Іншого способу вилікувати Москву від хворобливих амбіцій і усунути небезпеку, створювану імперським чадом Росії, немає, йдеться у публікації.

Акцент на дипломатію

Деякі країни ЄС заявили про необхідність пом'якшити санкції проти Росії. У відповідь на це канцлер Німеччини Ангела Меркель закликала Захід зберігати жорстку позицію щодо Москви, зазначає латвійське видання «Diena». Тим часом Німеччина — проти посилення санкцій проти Росії і з метою врегулювання української кризи прагне робити акцент на дипломатії. При цьому Меркель звинуватила Росію і в порушенні суверенітету та територіальної цілісності України, і в прагненні відновити створені в період холодної війни сфери впливу. Говорячи про розширення ЄС, канцлер Німеччини попередила Путіна, що Європа не буде кланятися Москві, як це свого часу робила Східна Німеччина.

Загроза безпеці сусідніх країн

Зараз країни Балтії можуть не боятися спроб Росії дестабілізувати ситуацію всередині них, тому що Москва насамперед має намір розібратися з Україною, йдеться в публікації латвійської «Latvijas avize».

Автори статті зазначають, що якщо Кремль переможе в Україні, то він спробує повторити щось подібне у Латвії, Естонії та Литві. Латвія буде першою метою, адже тут найбільша за чисельністю проросійська громада і найсильніша проросійська партія — «Центр згоди». Призупинити рух Путіна до відновлення імперії здатні тільки США, якщо вони зважаться зупинити силу силою, але поки ніщо на це не вказує.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Голова Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир ФЕСЕНКО:

— Останні умови Кремля про гарантування неучасті України в НАТО в обмін на мир є спробою підчепити Захід на «гачок» подальших вимог і ультиматумів. Російська Федерація намагається переконати окремі європейські країни, окремих європейських політиків у тому, що не потрібно брати Україну в НАТО. Ніби це буде гарантією розв'язання української кризи. Зафіксувати, що Україна не буде в НАТО, й тоді все буде гаразд. Заходу підкидають такий «гачок».

Такі поступки не стануть гарантією припинення війни. Навпаки, вони можуть розв'язати руки російському агресору. Будуть нові ультиматуми. Зараз кажуть, що Україна не може бути в НАТО, а завтра скажуть, що проти того, щоб Україна була в Європейському Союзі . Свого часу на саміті НАТО в Бухаресті 2008 року Росія пропонувала такі ж умови щодо України та Грузії. І Захід, зокрема Німеччина й Франція, пішли на такий компроміс. Однак сталося таке: того ж року РФ розв'язала війну проти Грузії.

Дуже важливо чітко зафіксувати, що ці пропозиції Росії є пасткою, що не можна погоджуватися на такі варіанти. Україна сама має вирішувати: вступати до Північноатлантичного альянсу чи ні. Для нас принципово, щоб ніхто в нас не забирав суверенне право самовизначатися, приймати рішення щодо того, куди і як рухатися. Ніхто не може встановлювати нам зовнішні обмеження.

Матеріали сторінки підготував Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

Народна армія
27 листопада 2014 року

АБИ ПАМ'ЯТАЛИ

ХРОНОЛОГІЯ МАЙДАНУ — У СВІТЛИНАХ ТА АРТЕФАКТАХ

В Українському домі відкрилися виставки фотографій і артефактів Майдану — фотовиставки «Шлях до свободи», «Люди Майдану» та декілька авторських проектів, а також живописна «Стіна» Матвія Вайсберга і декоративний «Розпис революційних касок».

Експозицію становлять близько сотні світлин, що відображають основні події минулої осені та зими, а також портрети самих майданівців. Крім того, зібрана невеличка колекція речей: щити, палиці та каски, що побували у пеклі протистоянь. Каски, зокрема, художньо розписані акрилом ще в березні. Задіяна і книжкова інсталяція — куратори зібрали 57 екземплярів українських і закордонних видань про Майдан, які можна вільно переглядати. На вході у виставковий зал представлений великий вінок, виготовлений зі ста квітів та стрічок. Його планують збільшувати, бо кожна квітка символізує загиблого героя Майдану та тих, хто зараз віддає своє життя на Сході України.

— Шалено пробіг цей рік, який починався з вечірньої мряки та великої тривоги. Ніхто — ні соціологи, ні політологи — й уявити не могли, що на нас чекає попереду, що підніметься український народ і назавжди змінить хід історії не лише України, а й, вочевидь, і всього світу, — сказав на відкритті експозиції Міністр культури України Євген Нищук. — Перед цими фотографіями, що представлені прекрасними фотохудожниками, в пам'яті постає уся хронологія подій, ти ніби переживаєш це по-новому. У цих знімках — обличчя, вогонь, дим, який волею Божою і нашими посланнями, йшов на ворога, ті наші безцінні миттєвості в боротьбі за волю, правду та справедливість. В ці фото треба вдивлятись, їх треба відчувати, і я дякую тим, хто ловив ці емоції, хоч як небезпечно це не було.

Протягом дня у центральному залі демонстрували короткометражні фільми, народні майстрині вчили охочих робити ляльки-мотанки. Також діяла Пошта Майдану, де кожен бажаючий міг написати листа воїнам у зону АТО. По завершенні всі роботи та листи будуть передані на місця бойових дій. Перед глядачами виступили козаки із Редут-Майдану та дитячий театр «Юрашки», що читали поезії, присвячені «Небесній сотні».

На відкритій літературній сцені Українського дому читали тексти про свободу і гідність брати Капранови, Олег Коцарєв, Роман Коваль, Антоніна Листопад. Прозвучав також блок пісень, що народилися на Майдані.

Інф. «НА»

СЕСТРИ МИЛОСЕРДЯ

«З ДІВЧАТАМИ РАНИ ЗАГОЮЮТЬСЯ ШВИДШЕ»

Багато поранених бійців називають їх ангелами, що зійшли з небес, сестрами милосердя.

А ці дівчата — звичайна команда волонтерів, які щодня не покладаючи рук доглядають і забезпечують усім найнеобхіднішим бійців у Дніпропетровському військовому госпіталі.

«З такими дівчатами й рани загоюються швидше, і серце розквітає», — кажуть солдати.

Інф. «НА»

ПІДТРИМКА ДУХОВЕНСТВА

БРОНЕЖИЛЕТИ ЗАХИСНИКАМ УКРАЇНИ

Архієпископ Сумський і Охтирський Євлогій у Спасо-Преображенському кафедральному соборі передав бійцям 15-го батальйону терито-ріальної оборони «Суми» бронежилети і розвантажувальні системи, які придбала Сумська єпархія Української православної церкви.

Спорядження пройшло спеціальну перевірку на стрілецькому полігоні, його якість відповідає високому рівню захисту.

Владика помолився за мир в Україні, а також окропив військове спорядження освяченою водою. Сумський архіпастир звернувся до військових зі словами настанови і надії на якнайшвидше успішне завершення бойових дій і щасливе повернення до мирного життя.

Олександр ПАРІЙ, Суми

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 27-29 листопада: *хмарно. Місцями невеликий сніг, у південній частині мокрий сніг з дощем, ожеледь 29 листопада по всій території України переважно без опадів. На дорогах ожеледиця. Вітер східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря вночі -3...-8°С, місцями до -11°С; вдень 0...-5°С, на півдні -2...+3°С.*

По Києву та області на 27-29 листопада: *хмарно з проясненнями. 27-28 листопада місцями невеликий сніг, 29 листопада переважно без опадів. Вітер східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря вночі -3...-8°С, місцями до -11°С; вдень 0...-5°С.*

МИТЬ РОЗРЯДКИ

Боксери краще за решту знають, що в житті найбільше дістається людям, які опускають руки.

***

— Який би ти хотів сувенір з Німеччини?
— BMW!

***

— Алло, прокуратура?
— Так, я вас слухаю.
— А мій батько купив «Бентлі» на крадені гроші!
— Таня?!
— Тату?!

***

На превеликий жаль, життєвий досвід, інтуїція та внутрішній голос це — мої лебідь, рак та щука...

***

Вона така... Така бажана, загадкова, незвичайна, казкова, необхідна, неповторна, яскрава, незамінна, довгоочікувана — моя відпустка...

***

Оголошення в поліклініці: «Всіх, хто зрозумів сенс життя, психіатр приймає позачергово».

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10630
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 28255**

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Володимир КОРНІЯКА
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.